

Beware the Second Temptation

By Elder Scott D. Whiting
Of the Seventy

Стережіться другої спокуси

Старійшина Скотт Д. Уайтінг
Сімдесятник

April 2025 general conference

Don't hide from those who will love and support you; rather, run to them.

A couple of years ago, when I turned 12, I was invited to attend my first Aaronic Priesthood quorum overnight camp. This was a long-awaited invitation, as my father was a quorum leader and often went camping with the boys in the ward, while I was left at home.

When the day came, I was excited. And I must admit that I desperately wanted to fit in with the older boys. I was determined to prove myself. In that effort it wasn't long before I was tested to see if I would play along and be part of the group.

My assigned task was to get my father's car keys so a prank could be pulled on the leaders. I don't remember exactly what I said to convince my dad, but I soon ran to the group of boys with keys in hand, proud of my accomplishment.

Then came the next assignment. I was to unlock the car door and wedge a stick between the driver's seat-back and the car horn. And I was to lock the door so the horn would blare into the evening without any way for the leaders to access the car to remove the crude device.

Now, this is where the story turns painfully embarrassing for me. Once I secured the stick in place, I locked the door and ran as fast as I could to hide in a nearby patch of bushes. As I crouched down to the ground, I felt a searing pain. In the darkness and in my haste, I had sat upon a prickly pear cactus.

Не ховайтеся від тих, хто буде любити і підтримувати вас; краще біжіть до них.

Кілька років тому, коли мені виповнилося 12, мене запросили вперше відвідати табір з ночівлею для кворуму Ааронового священицтва. Це було довгоочікуване запрошення, оскільки мій батько був провідником кворуму і часто їздив у походи з хлопцями з приходу, а я залишався вдома.

Коли той день настав, я був безмежно щасливим. І маю визнати, що я відчайдушно хотів бути “своїм” серед старших хлопців. Я був сповнений рішучості проявити себе. З такими намірами мені не довелося довго чекати “перевірки”, щоб бути випробуваним, чи буду я підігравати і чи стану частиною групи.

Мені дали завдання взяти у батька ключі від його машини, щоб можна було розіграти провідників. Не пам'ятаю точно, що я сказав, аби переконати тата дати мені ключі, але невдовзі я вже біг до групи хлопців з ключами в руках, пишаючись своїм досягненням.

Потім прийшло наступне завдання. Я мав відімкнути дверцята машини і вклинити палицю між спинкою водійського сидіння і клаксоном. І мав замкнути дверцята, щоб пронизливий сигнал звучав аж до вечора, бо ніхто з провідників не зможе потрапити в машину, щоб витягти той нехитрий пристрій.

А ось тут ця історія стає для мене до болю незручною. Закріпивши палицю на місці, я замкнув дверцята і щодуху побіг, щоб сховатися в кущах неподалік. Плюхнувшись на землю, я відчув пекучий біль. У темряві й поспіху я сів прямо на кактус.

My screams of pain were drowned out by the blaring horn, and I had no recourse other than gingerly hobbling back to the car, confessing my “sins,” and seeking rudimentary and embarrassing medical attention.

The remainder of that night, I lay on my stomach in a tent while my father, using pliers, removed the cactus spines from my ... well, let me just say that I did not sit comfortably for several days afterward.

I have reflected on that experience many times. I can now laugh at the folly of my youth, even as some underlying principles have become clear to me.

Many patterns in human behavior seem to be common in the natural man—the desire to fit in, the desire to prove oneself, the fear of missing out, and the compelling need to hide so we avoid consequences. It is this final behavior I will focus on today—hiding after we do something that we should not.

Now, I am not equating my childish prank with grievous sin, but we can draw some parallels that may prove useful as we are tested in our mortal sojourn.

In the Garden of Eden, Adam and Eve had an idyllic circumstance—an abundance of food, the incomparable beauty of the garden—not only a garden of beauty but a garden with neither weeds nor prickly pears.

However, we also know that garden life limited their needed progression. The garden was not a final destination but a test, the first of many that would prove, prepare, and allow them to progress to their final destination of returning to the presence of the Father and the Son.

You will remember that there was opposition in the garden. Lucifer was allowed to try Adam and Eve. He first tempted Adam to partake of the fruit of the tree of knowledge of good and evil. Remembering the commandment not to partake thereof, Adam resisted. Then came blessed Eve, who chose to partake of the fruit, convincing Adam to do likewise.

Later, Adam and Eve declared that this decision was necessary to fulfill Heavenly Father’s plan. But by partaking of the fruit, they had transgressed the law—a law given them direct-

Пронизливий автомобільний звук заглушав мої крики від болю, і мені нічого не залишалося, як обережно пошкандибати назад до машини, визнати свої “гріхи” і з ніяковінням та соромом шукати підручної медичної допомоги.

Решту тієї ночі я лежав на животі в наметі, поки мій батько плоскогубцями видаляв колючки кактуса з моєї... ну, скажу лише, що кілька днів після цього я не міг нормально сидіти.

Я багато разів згадував той випадок. Зараз я можу сміятися над безглуздістю своєї юності, бо вже засвоїв деякі основоположні принципи.

Здається, що тілесній людині притаманно багато типів людської поведінки — бажання вписатися в колектив, бажання довести свою правоту, страх упустити можливість і неборна потреба сховатися, щоб уникнути наслідків. Саме на цій останній схильності я зосереджуся сьогодні — ховатися після того, як зробимо те, чого робити не слід.

Я не прирівнюю свою дитячу витівку до тяжкого гріха, але проведу деякі паралелі, які можуть виявитися корисними у випробуваннях упродовж нашого земного життя.

В Еденському саду Адам і Єва мали ідеальні умови — вдосталь їжі, незрівнянна краса саду, і це був не лише сад краси, але й сад, у якому не було ні бур’янів, ні кактусів.

Однак ми також знаємо, що життя в саду обмежувало розвиток, якого вони потребували. Сад не був кінцевим пунктом призначення, а перевіркою, першою з багатьох, яка випробує, підготує і дозволить їм просуватися до їхньої остаточної мети — повернення у присутність Батька і Сина.

Ви пам’ятаєте, що в саду була протилежність. Люциферу було дозволено випробувати Адама і Єву. Він спочатку спокушав Адама скуштувати плід з дерева пізнання добра і зла. Пам’ятаючи про заповідь не куштувати цей плід, Адам не піддався спокусі. Потім прийшла благословенна Єва, яка вирішила скуштувати плід, переконавши Адама зробити те саме.

Пізніше Адам і Єва проголосили, що це рішення було необхідним, аби виконати план Небесного Батька. Проте, скуштувавши плід, вони переступили закон — закон, даний їм

ly from the Father. The resulting and crushing understanding of good and evil must have left them in anguish when they heard the voice of the Father announcing His return to the garden. They realized they were naked, for they were indeed without clothing, having lived in a state of innocence. But perhaps more painful than their being without clothing in that moment, they were now exposed for their transgression. They were defenseless and vulnerable. They were naked in every sense of the word.

Ever the opportunist, Lucifer, knowing their exposed and weakened state, tempted them yet again—this time to hide from God.

This temptation—I will call it the “second temptation”—is the temptation that may bring the greatest consequence if we succumb. Surely, to avoid all first temptations to break God’s law is optimal, but we know that all will succumb to a variety of first temptations here on earth. As we progress in our maturity and understanding, we hope that our strength to avoid first temptations will continually improve as we strive to become more like our Savior, Jesus Christ.

Some might attempt to hide from God because they don’t want to be discovered or exposed, and they feel shame or guilt. However, numerous scriptures teach us that hiding from God is impossible. I’ll share just a few.

The Lord teaches Jeremiah through the following questions: “Can any hide himself in secret places that I shall not see him? saith the Lord. Do not I fill heaven and earth?”

And Job is taught:

“For his eyes are upon the ways of man, and he seeth all his goings.

“There is no darkness, nor shadow of death, where the workers of iniquity may hide themselves.”

The psalmist David most poetically exclaims:

“O Lord, thou hast searched me, and known me.

“Thou knowest my downsitting and mine uprising, thou understandest my thought afar off.

...

“For there is not a word in my tongue, but, lo, O Lord, thou knowest it altogether. ...

“Whither shall I go from thy spirit? or whith-

безпосередньо від Батька. Через вражаюче розуміння добра і зла вони, почувши голос Батька, Який сповіщав про Своє повернення в сад, мали відчувати розпач. Вони зрозуміли, що були нагі, бо вони дійсно були без одягу, живучи у стані невинності. Але, можливо, ще болючішим за те, що в ту мить вони були без одягу, було те, що їх було викрито у їхньому гріху. Вони були беззахисними і вразливими. Вони були нагими у повному розумінні цього слова.

Люцифер, який завжди був шахраєм, знаючи про їхній вразливий і ослаблений стан, спокушав їх знову — цього разу сховатися від Бога.

Ця спокуса — я назву її “друга спокуса” — є спокусою, яка може призвести до найгірших наслідків, якщо ми їй піддаємося. Безсумнівно, оптимально уникати всіх перших спокус порушити закон Бога, але ми знаємо, що тут, на землі, всі піддадуться різноманітним першим спокусам. Розвиваючись у зрілості та розумінні, ми сподіваємося, що наша сила уникати перших спокус буде постійно зростати, якщо ми намагатимемося ставати більш схожими на нашого Спасителя, Ісуса Христа.

Деякі люди можуть намагатися сховатися від Бога, тому що не хочуть, щоб їх виявили чи викрили, і вони відчують сором або провину. Однак численні уривки з Писань навчають нас, що сховатися від Бога неможливо. Я поділюсь деякими з них.

Господь навчає Єремію, ставлячи такі запитання: “Якщо заховається хто у криївках, то Я не побачу Його? говорить Господь. Чи Я неба й землі не наповнюю?”

А Йову сказано так:

“Бо очі Його на дорогах людини, і Він бачить всі кроки її, —

немає темноти, немає і темряви, де б злочинці сховались”.

Автор псалмів Давид дуже поетично проголошує:

“Господи, — випробував Ти мене та й пізнав,

Ти знаєш сидіння моє та вставання моє, думку мою розумієш здалека...

бо ще слова нема на моїм язиці, а вже, Господи, знаєш те все!...

Куди я від Духа Твого піду, і куди я втечу

er shall I flee from thy presence?

“If I ascend up into heaven, thou art there: if I make my bed in hell, behold, thou art there.”

New Converts

For those who have recently joined The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, the second temptation may seem particularly challenging. Through your baptism you have covenanted to take upon yourself the name of Jesus Christ, which for many includes a needed change of lifestyle. Changing one's lifestyle is not easy. Often it requires you to change habits and practices and even associations to progress toward your loving Heavenly Father.

The adversary knows that you may be vulnerable to his subtle attacks. He will make your past life, which left you unsatisfied in so many ways, now seem unrealistically attractive. The accuser, as he is called in the book of Revelation, will tempt you with thoughts that sound like this: “You aren't strong enough to change your life; you can't do this; you don't belong with these people; they will never accept you; you are too weak.”

If these thoughts seem to ring true to you who are newly planted on the covenant path, we plead with you not to heed the accuser's voice. We love you; you can do it; we accept you; and with the Savior, you will have strength to do all. At a time when you need our love and support the most, don't be deceived into thinking that we will reject you if you take a step back into your prior lifestyle. Through the matchless power of the Atonement of Jesus Christ, you can be made whole again. But if you hide from Him and distance yourself from your newfound faith community, you distance yourself from the very source that can and will give you the strength to overcome.

A dear friend of mine, a recent convert, shared how difficult it is to sustain faith in isolation. There is great strength in becoming and remaining part of a supportive community—all stumbling yet progressing while blessed by the love of Jesus Christ.

President Russell M. Nelson has taught that “overcoming the world is not an event that happens in a day or two. It happens over a lifetime as

від Твого лиця?

Якщо я на небо зйду, — то Ти там, або постелюся в шеолі — ось Ти!”

Новонавернені

Для тих, хто недавно приєднався до Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, друга спокуса може здаватися особливо сильною. Через хрищення ви вступили в завіт узяти на себе ім'я Ісуса Христа, що для багатьох означає необхідну зміну стилю життя. Змінити свій спосіб життя непросто. Наближення до люблячого Небесного Батька часто вимагає зміни звичок, поведінки і навіть кола спілкування.

Супротивник знає, що ви можете бути вразливими до його атак, які важко розпізнати. Він робитиме так, щоб ваше минуле життя, яке часто не приносило вам задоволення, тепер здавалося вам нереально привабливим. Той, хто оскаржував, як про нього сказано у книзі Об'явлення, спокушатиме вас думками, які звучать приблизно так: “Ти не настільки сильний чи сильна, щоб змінити своє життя; тобі немає місця серед цих людей; вони ніколи не приймуть тебе; ти надто слабкий чи слабка”.

Якщо здається, що ці думки приходять до вас, тих, хто недавно ступив на шлях завітів, ми благаємо вас не прислухатися до голосу оскаржувача. Ми любимо вас; ви можете це зробити; ми приймаємо вас; і зі Спасителем ви матимете силу зробити все. У той час, коли вам найбільше потрібні наша любов і підтримка, не обманюйтеся, думаючи, що ми відторгнемо вас, якщо ви зробите крок назад до попереднього способу життя. Завдяки незрівнянній силі Спокути Ісуса Христа ви можете зцілитися знову. Але якщо ви ховаєтеся від Нього і віддаляєтеся від вашої ново-знайденної релігійної спільноти, ви віддаляєте себе від самого джерела, яке може дати і дати вам силу подолати спокуси.

Мій дорогий друг, недавно навернений, розповів, як важко зберігати віру в ізоляції. Є велика сила в тому, щоб стати і залишатися частиною спільноти, яка підтримує, де всі спотикаються, однак рухаються вперед, отримуючи благословення любові Ісуса Христа.

Президент Рассел М. Нельсон навчав, що “подолання світу — це не подія, яка відбувається за день чи два. Воно відбувається

we repeatedly embrace the doctrine of Christ. We cultivate faith in Jesus Christ by repenting daily and keeping covenants that endow us with power. We stay on the covenant path and are blessed with spiritual strength, personal revelation, increasing faith, and the ministering of angels.”

If you incur a physical injury, your condition will deteriorate and may become life-threatening if you don’t seek proper medical attention. That is true for spiritual wounds as well. Only, untreated spiritual wounds may threaten your eternal salvation. Don’t hide from those who will love and support you; rather, run to them. Good bishops, branch presidents, and leaders can help you access the healing power of the Atonement of Jesus Christ.

To those who may be in hiding, we implore you to come back. You need what the gospel and the Atonement of Jesus Christ offer, and we need what you offer. God knows your sins; you cannot hide from Him. Reconcile yourself before Him.

As His Saints, each of us must foster a culture of belonging in the Church that is loving, accepting, and encouraging of all who desire to progress along His path.

Beware this second temptation! Follow the counsel of prophets both ancient and modern and know that you cannot hide from a loving Father.

Instead, avail yourself of the miraculous healing power of the Atonement of Jesus Christ. This is the very purpose of our existence—to obtain a weakened and mortal body that is “subject to all manner of infirmities” and that will succumb to, sadly, many first temptations; to progress even when we fall to these temptations; and to seek divine help after doing so, that we might become more like our Savior and our Father in Heaven. It is His way. It is the only way. Of these truths I testify in the name of Jesus Christ, amen.

упродовж усього життя, коли ми невинно опановуємо вчення Христа. Ми розвиваємо віру в Ісуса Христа — кожного дня каємося і дотримуємося завітів, які дають нам силу. Ми залишаємося на шляху завітів, і ми благословенні духовним зміцненням, особистим одкровенням, зростанням віри і служінням ангелів”.

Якщо ви отримали фізичну травму і не звернетесь за належною медичною допомогою, ваш стан погіршиться і може стати небезпечним для життя. Це стосується і духовних ран. Тільки невилікувані духовні рани можуть загрожувати вашому вічному спасінню. Не ховайтеся від тих, хто буде любити і підтримувати вас; краще біжіть до них. Хороші єпископи, президенти та провідники філій можуть допомогти вам отримати доступ до зцілюючої сили Спокути Ісуса Христа.

Тих, хто, можливо, ховається, ми благаємо повернутися. Вам потрібно те, що пропонує євангелія і Спокута Ісуса Христа, а ми потребуємо того, що принесете ви. Бог знає ваші гріхи; ви не можете сховатися від Нього. Примиріться з Ним.

Як Його святі, кожен із нас повинен розвивати в Церкві культуру прийняття, яка полягає в тому, щоб любити, приймати і заохочувати всіх, хто бажає просуватися Його шляхом.

Стережіться цієї другої спокуси! Дотримуйтеся поради пророків як давніх, так і сучасних, і знайте, що ви не можете сховатися від люблячого Батька.

Натомість ви завжди можете розраховувати на дивовижну зцілюючу силу Спокути Ісуса Христа. Це і є справжньою метою нашого існування — отримати сповнене слабкостей смертне тіло, яке “підвладне усіляким недугам” і яке, на жаль, піддається багатьом першим спокусам. А ще наша мета — розвиватися навіть тоді, коли ми піддаємося цим спокусам, і після цього прагнути божественної допомоги, щоб ми могли стати більш схожими на нашого Спасителя і нашого Небесного Батька. Це Його шлях. Це єдиний шлях. Про ці істини я свідчу в ім’я Ісуса Христа, амінь.